

веб-сайт. URL: <http://www.sworld.com.ua/index.php/ru/pedagogy-psycho..> (дата звернення 28.09.2019)

3. Скринник З. Е. Проведення індивідуального заняття за методом аналізу конкретних навчальних ситуацій (casestudy). *Психологія і педагогіка* : Навчально-методичний посібник. Львів : ЛІБС УБС НБУ, 2012. С. 145 - 158.

4. Тульська О. Л. Використання методів ситуативного моделювання у формуванні професійної культури майбутніх екологів. *Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету* : Збірник наукових праць. Рівне, 2013. С.187-189.

Плескачова В. С.

здобувач вищої освіти IV курсу

Науковий керівник – Тимофіїва К. М.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ВПЛИВ МЕДІАОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Актуальність даної теми зумовлена тим, що інформаційна революція та глобалізація вплинули на наше сприйняття світу, що значною мірою залежить від того, як його подають медіа. На жаль, не належно відреагували на зростання відповідальності. Матеріали погано перевіряють, а вони можуть містити елементи маніпуляції та підтасувань. Саме в цих умовах медіаосвіта є шляхом до того, щоб людина дістала змогу само захиститися від недоброякісної медіа інформації.

В документах ЮНЕСКО вказується, що медіаосвіта – це навчання теорії та практичним умінням для опанування сучасними мас-медіа, розглядуваних як частина специфічної, автономної галузі знань у педагогічній теорії та практиці. Її слід відрізнити від використання медіа як допоміжних засобів у викладанні інших галузей знань, таких як, наприклад, математика, фізика чи географія. Як бачимо, фахівці ЮНЕСКО чітко відокремлюють опанування медіа від їх використання як знаряддя при навчанні іншим наукам[1, с. 8].

Медіаграмотність допомагає людині активно використовувати можливості інформаційного поля телебачення, радіо, відео, кінематографа, преси, Інтернету, допомагає краще зрозуміти мову екранних мистецтв.

Зокрема, в Німеччині існують науководослідні інститути, котрі виконують наукові дослідження у цій галузі. У медіапедагогіці німецькі фахівці, наприклад, виділяють два взаємозв'язані між собою напрями: суспільно-критична медійна педагогіка, яка має на меті зміну суспільства через такі її засоби, як здатність ідеологічної критики; здатність впливу на медіасистему; здатність використання альтернативних медій. політично-

мотивована медійна педагогіка, яка ставить собі за мету боротьбу проти маніпуляцій за допомогою медій [2, с. 278].

Медіаосвіта, яка послуговується різними комунікативними мережами, спроможна задовольнити інтелектуальні потреби особистості повною мірою. За допомогою медіаосвіти, інтерес до якої в останні роки значно зріс, особистість здобуває інформаційну свободу – право одержувати інформацію, необхідну для життя, розвитку й професійної діяльності, висловлювати свої погляди з приводу тих або інших явищ і подій, передавати інформацію (і що більш важливо – знання) іншим людям.

Медіаосвіта має надавати знання щодо того, як:

- 1) робити аналіз, критично мислити та створювати медіа тексти;
- 2) визначати джерело медіатексту, його політичний, соціальний, комерційний, культурний інтерес та контекст;
- 3) вміти інтерпретувати медіа тексти і цінності, які несуть в собі медіа;
- 4) добирати відповідні медіа для створення та розповсюдження власних медіа текстів і залучення зацікавленої в них аудиторії;
- 5) зробити вільним доступ до медіа для споживання та виробництва власних медіа продукції [1, с. 9].

Отже, підсумовуючи, можна зробити висновок, що медіаосвіта покликана надати особистості можливість самозахисту шляхом навчання критичного сприйняття медійних повідомлень. Переконані, що медіаосвіта має стати невід'ємною складовою освітньо-виховного процесу дітей та молоді, оскільки медіаджерела та медіапростір по-різному на них впливають.

Цілеспрямований процес навчання ефективної та безпечної взаємодії зі ЗМІ, виховання свідомої особистості забезпечили б формування медіаімунітету учнів, зумовили значний поступ у їхньому самовихованні, самонавчанні та самоактуалізації. До реалізації зазначеного процесу мають бути залучені соціальні педагоги, що переконливо доводить аналіз функціоналу їхньої діяльності.

Література

1. Іванов В.Ф., Волошенко О.В. Медіаосвіта та медіа грамотність: підручник Київ: Центр Вільної Преси, 2013. 352 с.
2. Робак В. До питання про розвиток медіапедагогіки у Німеччині. Другий український педагогічний конгрес: Зб. м-лів конгресу. Львів: ТзОВ Камула, 2006. 286 с.